

Lliçó 10: Pel 7 de març de 2020

DE LA CONFESSIÓ A LA CONSOLACIÓ

Dissabte 29 de febrer

PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Daniel 9; Jeremies 25:11, 12; 29:10; 2 Reis 19: 15-19; Mateu 05:16; Santiago 5:16.

PER MEMORITZAR:

"Escolta, Senyor; oh Senyor, perdona; presta oïda, Senyor, i fes-ho; no tardes, per amor de tu mateix, Déu meu; perquè el teu nom és invocat sobre la teva ciutat i sobre el teu poble "(Dan. 9:19).

Daniel 9 conté una de les grans oracions de la Bíblia. En moments crucials de la seva vida, Daniel recorre a l'oració per fer front als desafiaments que se li presenten. Quan Daniel i els seus companys estaven a punt de ser assassinats a causa de la misteriosa somni d'un rei pagà, el profeta s'acosta a Déu en oració (Dan. 2). I quan un decret reial va prohibir dirigir súpliques a qualsevol déu fora del rei, Daniel va seguir oferint les seves oracions diàries cap a Jerusalem (Dan. 6). Per tant, a l'considerar l'oració de Daniel 9, recordem que la visió de les 2.300 tardes i matins de Daniel 8 té un gran impacte en el profeta. Tot i que es van explicar els contorns generals d'aquesta profecia, Daniel no pot entendre l'espai de temps expressat en el diàleg entre els dos éssers celestials: "Fins a dos mil tres tardes i matins; després el Santuari serà purificat "(Dan. 8:14). Recentment ara, en el capítol 9, se li dóna més llum a l'profeta; i aquest cop, també, és en resposta a l'oració fervent.

L'CENTRALITAT DE LA PARAULA DE DÉU

Llegeix Daniel 9: 1 i 2. Daniel diu que "vaig entendre [i]ó dels llibres" la profecia que estava estudiant tan acuradament. A quin llibre o llibres de la Bíblia es refereix?

A l'anitzar aquesta oració, resulta evident que sorgeix d'un estudi en profunditat de la revelació anterior de Déu a Moisès i els profetes. A l'legir en el rotllo de Jeremies que el període de captiveri durarà setanta anys (veure Jer. 25:11, 12; 29:10), Daniel comprèn la importància de el moment històric en què viu.

Tinguem en compte que Daniel eleva aquesta oració en 539 aC, l'any en que l'Imperi Persa va reemplaçar a Babilònia. Per això, han passat gairebé setanta anys des que Nabucodonosor va conquerir Jerusalem i va destruir el Temple. Per tant, segons la profecia de Jeremies, el poble de Déu aviat tornarà al seu terror. Com confia en la Paraula de Déu, Daniel sap que alguna cosa transcendental està a punt de succeir amb el seu poble i que, tal com Déu promet en la seva Paraula, l'exili a Babilònia acabarà aviat i els jueus tornaran a la seva llar.

Del seu estudi de les Escripures disponibles en aquest llavors, Daniel també comprèn com de greus són els pecats del seu poble. Com van infringir el Pacte, van trencar la seva relació amb Déu; per tant, la conseqüència inevitable és l'exili (Lev. 26: 14-45). Per tant, és l'estudi de la revelació de Déu el que li permet a Daniel discernir els temps i el que li dona un sentit d'urgència per implorar a Déu en favor de la vila.

A mesura que ens acostem als últims dies de la història de la Terra, necessitem més que mai estudiar i viure d'acord amb la Paraula de Déu. Només les Escripures ens poden proporcionar una explicació autoritzada de el món en què vivim. Al capdavall, les Escripures expliquen la història de el gran conflicte entre el bé i el mal, i d'aquesta manera revelen que la història de la humanitat es tancarà amb l'aniquilació de el mal i l'establiment del Regne etern de Déu. Com més estudiem les Escripures, millor podrem entendre la situació contemporània de l'món i el nostre lloc en ell, com així també els motius per tenir esperança enmig d'un món que no pot oferir-la.

■ **Com ens ajuda la Bíblia a entendre fins a cert punt a un món que, en si mateix, sembla no tenir cap sentit?**

UN CRIDA A LA GRÀCIA

Llegeix Daniel 9: 3 a l'19. Per quin motiu Daniel implora misericòrdia?

Hem d'assenyalar especialment alguns aspectes d'aquesta oració. En primer lloc, en la seva pregària Daniel no demana cap tipus d'explicació per les calamitats que va patir el poble jueu; ell coneix la raó. De fet, en aquesta oració Daniel es dedica en la seva major part a relatar la raó: "No vam obeir a la veu del Senyor nostre Déu, per caminar en les seves lleis que ell va posar davant nostre per mitjà dels seus servents, els profetes" (Dan . 9:10). L'última vegada que Daniel va tenir necessitat d'entendre alguna cosa va ser a la fi de Daniel 8, quan diu que no entén la visió de les 2.300 tardes i matins (veure Dan. 8:27).

El segon aspecte és que aquesta pregària és una apel·lació a la gràcia de Déu, a la voluntat de Déu de perdonar al seu poble malgrat haver pecat i d'haver fet el mal. D'alguna manera, en això veiem un poderós reflex de l'evangeli, de gent pecaminosa que no té mèrits propis i que, no obstant això, persegueix la gràcia que no mereix i el perdó que no s'ha guanyat. ¿No és aquest un exemple de la nostra situació individual davant Déu?

Llegeix Daniel 9:18 i 19. Quina altra raó presenta Daniel perquè el Senyor respongui la seva pregària?

Hem de subratllar també un altre aspecte de l'oració de Daniel: l'apel·lació a l'honor de el nom de Déu. És a dir, l'oració no està motivada per la conveniència personal de Daniel ni la del seu poble, sinó per amor a Déu (Dan. 9: 17-19). En altres paraules, la petició s'ha de concedir perquè el nom de Déu sigui honorat.

Llegeix febrer Reis 19:15 a el 19. En què s'assembla l'oració d'Ezequies a la de Daniel? Què diu Mateu 05:16 sobre com nosaltres també podem gloriificar Déu?

EL VALOR DE L'INTERCESSIÓ

Llegeix Daniel 9: 5 a l'13 Quina importància té el fet que Daniel segueixi dient que "nosaltres" hem fet el que és dolent, amb el que s'inclou ell mateix en els pecats que finalment van implicar aquesta calamitat a la nació?

La pregària de Daniel és només una entre d'altres oracions d'intercessió notables incloses en la Bíblia. Aquestes oracions toquen el cor de Déu, i per tant eviten el judici i, en canvi, porten alliberament dels enemics. Quan Déu està disposat a destruir tota la nació jueva, la intercessió de Moisès deté la seva mà (Éxo. 32: 7-14; Núm. 14: 10-25). Fins i tot quan la greu sequera està a punt de consumir la terra, Déu respon l'oració d'Elías i envia pluja per revivre la terra (1 Rei. 18).

A l'pregar pels membres de la família, els amics i altres persones o situacions, Déu escolta les nostres pregàries i pot intervenir. De vegades potser porti més temps la resposta a una oració, però podem tenir la certesa que Déu mai oblida les necessitats dels seus fills (veure Sant. 05:16).

En aquest cas, Daniel ocupa el paper de intercessor, el mediador, entre Déu i el poble. A partir del seu estudi de les Escripures, el profeta comprèn com de pecaminós s'ha tornat el poble a l'transgredir la Llei de Déu i negar-se a escoltar les advertències de el Senyor. Per tant, a l'reconèixer la seva condició espiritual desesperada, Daniel prega demanant sanitat i perdó. Però el profeta també s'identifica amb el seu poble. En alguns aspectes, Daniel il·lustra el paper de Crist com el nostre Intercessor (Joan 17). No obstant això, hi ha una diferència radical: Crist és "sense pecat" (He. 04:15) i, per tant, no té necessitat de confessar un pecat personal ni d'ofèrir sacrificis pel perdó personal (He. 07:26, 27). Però s'identifica d'una manera única amb els pecadors: "A què no va cometre pecat, per nosaltres Déu el va tractar com a pecador,

■ **"Si vostès reuneixen totes les coses bones, sant, noble i amable en l'home, i després el presenten davant els àngels de Déu com si exercís una part en la salvació de l'ànima humana o com un mèrit, la proposta seria rebutjada com una traïció" (FO 22). Què ens ensenyen aquestes paraules sobre la nostra necessitat d'un Intercessor al nostre favor?**

L'OBRA DE EL MESSIES

L'oració intercessora de Daniel aborda dues inquietuds principals: els pecats de la vila i la desolació de Jerusalem. Per tant, la resposta de Déu atén aquestes dues peticions. Mitjançant l'obra de l'Messies, el poble serà redimit i el Santuari serà ungit. No obstant això, els dos comandaments específics es responen de maneres que transcendeixen l'horitzó històric immediat de Daniel: l'obra de l'Messies beneficiarà a tota la raça humana.

Llegeix Daniel 9:21 a el 27. Quina obra havia de fer-se dins de el període de les setanta setmanes? Per què només Jesús pot aconseguir-ho?

---

1. "Per acabar la prevaricació". La paraula hebrea per "prevaricació" (*pesha*) suggereix violacions deliberades per part d'un inferior contra un superior (p. ex., Prov. 28:24). Aquesta paraula també apareix en la Bíblia en relació amb el desafiament obert a Déu per part dels éssers humans (Eze. 2: 3). No obstant això, a través de la sang de Jesús, la rebel·lió contra Déu s'anul·la i la humanitat rep els mèrits que flueixen de l'Calvari.

2. "I posar fi a l'pecat". El verb comporta el significat de "segellar", i aquí voldrà dir que el pecat és perdonat. Des de la Caiguda, la raça humana no ha pogut complir amb els estàndards de Déu, però el Messies s'encarregarà dels nostres fracassos.

3. "I expiar la iniquitat". Com diu Pau: "Puix que va agradar a l'Pare que en ell habités tota plenitud, i per mitjà d'ell reconciliar-se totes les coses, així les que són a la terra com les que estan en el cel, fent la pau mitjançant la sang de la seva creu" (Col. 1:19, 20). Aquí també, només Jesús pot concretar aquesta realitat.

4. "Per portar la justícia perdurable". Crist va prendre el nostre lloc a la Creu i, per tant, ens va atorgar la beneïda condició d' "estar bé" amb Déu. Només per fe podem rebre aquesta justícia que ve de Déu.

5. "I segellar la visió i la profecia". Quan Crist es va oferir en sacrifici, les profecies de l'Antic Testament que assenyalaven la seva obra expiatòria es "van segellar", en el sentit que es van complir.

6. "I ungir el Sant dels sants". El Sant dels sants que aquí es esmenta no és una persona sinó un lloc. Així que, la declaració es refereix a la inauguració de l'ministeri intercessor de Crist en el Santuari celestial (He. 8: 1).

EL CALENDARI PROFÈTIC

A la fi de la visió de les 2.300 tardes i matins, el profeta se sorprèn perquè no pot entendre-(Dan. 8:27). Deu anys més tard, Gabriel ve a ajudar a Daniel a "entendre" la visió (Dan. 9:23). Aquesta última revelació supleix la informació que falta i revela que l'obra de l'Messies es durà a terme cap al final d'un període de setanta setmanes. Segons el principi de dia per any i el curs dels esdeveniments previstos, les setanta setmanes s'han d'entendre com 490 anys. I el punt de partida per a aquest període és l'ordre de restaurar i reconstruir Jerusalem (Dan. 9:25). Aquesta ordre l'emet el rei Artajerjes I en 457 aC Permet que els jueus, sota les ordres d'Esdras, reconstrueixin Jerusalem (Esd. 7). D'acord amb el text bíblic, les setanta setmanes estan "determinades", o "tallades". Això indica que el període de 490 anys s'ha tallat d'un període de temps major; és a dir, dels 2.300 anys designats en la visió de el capítol 8. D'això es desprèn que els 2.300 anys i els 490 anys han de tenir el mateix punt de partida; és a dir, 457 aC

La profecia de les setanta setmanes es divideix en tres seccions: set setmanes, seixanta-dues setmanes i la setmana setanta.

Les set setmanes (49 anys) probablement es refereixen a el temps en què es reconstruirà Jerusalem. Després d'aquestes set setmanes, hi haurà 62 setmanes (434 anys) que condueixen a el "Messies Príncep" (Dan. 9:25). Per tant, 483 anys després de l'decret d'Artaxerxes, és a dir, l'any 27 dC, el Messies, Jesús, es bateja i l'Esperit Sant ho ungeix per la seva missió messiànica.

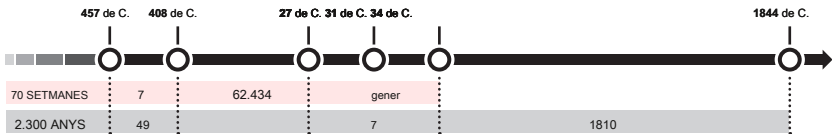
Durant la setmana setanta, es duran a terme altres esdeveniments crucials: (1) "es traurà la vida a l'Messies" (Dan. 9:26); (2) el Messies "confirmarà el pacte amb molts" (Dan. 9:27). Aquesta és la missió especial de Jesús i els apòstols a la nació jueva. Es porta a terme durant l'última "setmana", dels anys 27 a 34 dC; (3) "a la meitat de la setmana farà cessar el sacrifici i l'ofrena" (Dan. 9:27). Tres anys i mig després del seu baptisme (és a dir, a la meitat de la setmana), Jesús posa fi a sistema sacrificial (en el sentit que ja no té més rellevància profètica) a l'oferir-se com el Sacrifici definitiu i perfecte de el Nou Pacte , anul·lant així la necessitat de més sacrificis animals. L'última setmana de la profecia de les setanta setmanes acaba en 34 dC,

■ **Llegeix Daniel 9:24 a el 27. Fins i tot enmig de la gran esperança i promesa de l'Messies, llegim de violència, guerra, desolació. Com pot això ajudar-nos a confirmar que, enmig de les calamitats de la vida, encara hi ha esperança?**

PER A ESTUDIAR I MEDITAR:

A continuació es mostra el gràfic que explica de quina manera la profecia de les setanta setmanes de Daniel 9:24 a l'27 enllaça amb la profecia de 2.300 anys d'Daniel 8:14 i constitueix el seu punt de partida. Si comptem 2.300 anys des 457 aC (recordant eliminar l'any zero, que no existeix), arribem a 1844; o, si comptabilitzem els 1.810 anys restants des 34 dC (2.300 menys els primers 490 anys), també arribem a 1844. Per tant, la purificació de l'Santuari en Daniel 8:14 es pot demostrar que comença el 1844.

Fixa't també que la data de 1844 encaixa amb el que vam veure a Daniel 7 i 8. És a dir, el judici de Daniel 7, que és el mateix que la purificació de l'Santuari en Daniel 8 (veure les lliçons de les últimes dues setmanes), passa **després dels 1.260 anys de persecució (Dan. 7:25) però abans de la segona vinguda de Jesús i l'establiment del seu Regne etern.**

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Els erudits han dit, i amb raó, que la profecia dels 2.300 dies i la profecia de les setanta setmanes en realitat són una sola profecia. Per què dirien això? Quines evidències pots trobar per recolzar aquesta afirmació?
2. Què podem aprendre de l'oració intercessora de Daniel que ens ajudi en la nostra vida de pregària intercessora?
3. El sacrifici de Crist en el nostre favor és la nostra única esperança. Com hauria això ajudar-nos a ser humils i, més encara, a ser més amorosos i perdonadores? Què ens diu Lluç 07:40 a l'47 a tots nosaltres?
4. Fixa't com de essencials van ser les Escriptures per a la pregària de Daniel i per a la seva esperança. Al capdavall, la nació va ser salvatgement derrotada; el poble va quedar exiliat; la terra, devastada; i la capital, destruïda. I, no obstant això, Daniel té l'esperança que, malgrat tot això, el poble tornarà a la seva terra. On podria haver obtingut aquesta esperança a part de la Bíblia i les promeses de Déu escrites en ella? Què hauria de dir-nos això sobre l'esperança que podem tenir també en les promeses de la Paraula?